

2003

Eerste nummer

Inleiding eerste nummer:

Na een deugddoende winter, die ons de nodige rust en van sommigen een dikkere pels heeft bezorgd, zijn we opnieuw klaar om het nieuwe seizoen aan te vatten.

Een nieuw exemplaar van ons clubblad ligt dan ook voor u, met de nodige inlichtingen, een aangepast reglement, de adressen van de leden, alle data van de ledensamenkomsten, voorstelling van de nieuwe ritten tijdens de week, een artikel over het voorbije clubfeest, de voorstelling van de zondagritten, we brachten een bezoek aan onze dubbelkampioen Eddy, Geert Dewancker schreef ons over zijn 2de hobby en vanaf dit nummer zal onze regiovoorzitter Johnny Deburggraeve een vaste plaats innemen, hij zal er voor zorgen dat BBR West-Vlaanderen voor u geen geheimen meer heeft, in dit nummer gaat het over het vernieuwde reglement kalenderaanvraag 2004.

Zo dat zal er zoal in de eerste editie staan, van jaargang 13, veel leesplezier en een aangename fietsjaar toegewenst vanuit het bestuur van onze club.

Korte beschrijving van de ritten 2003:

Onze **1ste weekrit** gaat over Komen naar Frankrijk naar Quesnoy sur Dêule vandaar gaat het naar Peranchies en terug via Permesques naar Waasten waar we opnieuw België binnenkomen, we vervolgen onze weg via Komen ten Brielen naar Geluveld. Rit bedraagt 50 km.

De **2de weekrit** gaat over dezelfde weg en neemt een lus bij tot Ennetières en Weppes. Afstand 70 km.

Weekrit 3 is de korte versie van het Geluvelds Weekend die loopt via Hollebeke, Wijtschate en Wulvergem naar Bailleuil, hij keert terug via de Mont Noir naar Westouter, Voormezele en Zillebeke naar Geluveld (70 km).

Het Geluvelds Weekend gaat nog een stuk verder. De 130 km gaat tot de Casselberg door Noord-Frankrijk en de 200 km doet de bunkers van Eperlecques aan met de beklimming van de Wattenberg, Casselberg, Mont Noir, en tal van kleinere hellingen maar daarom niet minder mooi.

Onze **4de weekrit** gaat via Ieper naar Boezinge en Elverdinge tot Poperinge, hij keert terug via Reningelst naar Dikkebus en Voormezele, Zillebeke bos naar Geluveld. Afstand 70 km.

De **5de weekrit** neemt de zelfde weg maar keert reeds terug te Poperinge de afstand van die rit is 46 km.

Onze **Kermisrally** gaat zoals gewoonlijk naar Zoutenaai en heeft een afstand van 100 km.

De korte versie, die opnieuw op zondag wordt georganiseerd voor de Westhoek Trofee, heeft een afstand van 60 km en loopt tot Noordschoote.

Op bezoek bij onze dubbelkampioen Eddy Breyne:

Een koude winteravond rond kwart voor acht en ik bel aan bij Eddy, in de Ieperstraat 2 te Zonnebeke, Eddy is onze dubbelkampioen van dit jaar en dit is nog niet zoveel gebeurd in de geschiedenis van onze club. Reden dus om Eddy eens te interviewen.

Eddy, wanneer ben je begonnen met het wielertoerisme?

Rond de jaren 90 was ik aan het revalideren van een operatie en ik moest veel met de fiets rijden. Op een dag was ik tegen Diksmuide aan het fietsen, met een gewone fiets, toen ik bijgehaald werd door enkele leden van WTC Zonnebeke. Zij vroegen me of ik mij niet wilde laten aansluiten, wat ik dan ook deed en zo is alles begonnen.

Eddy, hoe voelt het om de dubbelslag te halen en dit in je rookie jaar bij onze club?

Het is een hele prestatie tegenover de jonge kerels, ik ben tenslotte al 55 jaar. Ik heb natuurlijk meer tijd dan de meeste clubleden om te fietsen. De trofeeën hebben een eigen plaats in huis en mijn vrouw haar beeldje heeft dus plaats moeten ruimen in de huiskamer.

Wanneer heb je er voor de eerste keer aan gedacht dat je de dubbelslag zou halen?

Mijn doel was de zondagritten kampioen te worden, de rest kwam als vanzelf daar te weinig deelnemers waren, die voor het rally kampioenschap reden.

Je ervaring als wielertoerist, speelt dit een rol om zo iets te halen?

Eerstejaars moeten dit natuurlijk niet proberen, om dit te halen moet je regelmatig fietsen en ook wekelijks een rit boven de 120 km afhaspelen. Trainen tijdens de wintermaanden is ook noodzakelijk, maar de fiets moet niet altijd. Roeien en op de rollen rijden kan ik en ik heb geen moeite om dit een uurtje vol te houden.

Hoe geraak je aan zoveel kilometers tijdens 1 jaar?

Om dit te halen moet je gemiddeld een 5 tal keer per week op pad gaan en daarbij moet zeker een lange rit zitten. Anders is het bijna onmogelijk om dit te halen. Een 2de belangrijke punt is, de steun die je krijgt van je partner, heb je die niet, dan mag je het wel vergeten.

Heb je speciale herinneringen aan vorig jaar?

De beste herinneringen is toch het onthaal en vriendschap bij de club. Maar eigenlijk heb ik niet zoveel speciale dingen beleefd op de fiets, een verandering bij vroeger is toch, als het omhoog gaat het toch iets trager. Toch zijn het de kilometers die tellen en niet de snelheid.

Wat brengt 2003, een herhaling of ga je het iets rustiger aan doen?

Als de gezondheid het toelaat zal je met mij opnieuw mogen rekening houden. Iemand anders zal er natuurlijk iets voor moeten doen, net zoals ik dit jaar. Een gezonde concurrentie zal de club wel goed doen denk ik.

Clubkampioen zijn! Selectie door garde Savatte:

Zaterdag 14 december 2002, dé dag van het jaar voor de leden van onze club. We kregen, na een aperitief aangeboden door Patrick Ostyn, een gezellige avond voor de voeten geschoven. Eerst schoven we onze voeten onder de tafel om te genieten van een heerlijke maaltijd. Na de koffie kwam garde Savatte en zijn vriend meester de zaal binnengewandeld en zij zouden eens zeggen wie de echte clubkampioen was. Enkele proeven zouden dit wel uitwijzen. De clubkampioenen werden verder in de bloemetjes gezet en de aanwezige sponsors, ook Jacqueline werd niet vergeten. Zij zorgt er immers voor dat de kantine draaiend wordt gehouden tijdens het jaar. Daarna werd er nog tot in de vroege uurtjes gedanst op de tonen van de disco.

Een cyclo-baller in de club!

Als relatief nieuw lid van de Vrije Wielertoeristen wil ik, via het clubblad, eens mijn eerste grote liefde voor de wielersport nl. Cyclo-bal een beetje promoten, daar wij allen publiciteit voor onze 'met uitsterven bedreigde sport' hard kunnen gebruiken.

De meesten zagen me al op de koersfiets maar eigenlijk is mijn grote liefde steeds cyclo-bal geweest. Hoewel ik er een 2-tal jaar geleden er een koersfiets bijnam en ik, vorig jaar, in een ongelooflijk toffe bende van Geluveland ben terechtgekomen.

Cyclo-bal is als indoorsport, een combinatie van wielrennen en voetbal, gespeeld op een relatief klein speelveld met, in één team van 2 spelers. Zij mogen zowel als doelman als veldspeler optreden. De bal (800 gr) mag enkel met de wielen verplaatst worden, soms zo hard dat je er duizelig van wordt wanneer je ze tegen je... krijgt. Op de fiets zit een vaste pion (ook pion fixe genoemd) die het mogelijk maakt, zowel vooruit als achteruit te rijden.

Cyclo-bal is ontstaan rond de jaren 1900, toen een Oost-Duitser aan het trainen was in het kunst wielrijden net naast het tennisveld, toen er toevallig een balletje voor de fiets belandde, werkte hij het terug door een draaibeweging met het stuur en dus het voorwiel te maken. De

man verdiepte zich hierin en het cyclo-bal was geboren. Ook nu nog gaan kunst wielrijden en cyclo-bal als broer en zus door het leven. Aanvankelijk werd er ook een veldspel gespeeld met ploegen van 6 personen maar, stilaan werd dit verdrongen en bleef er enkel een zaalsport over met 2 spelers per ploeg omdat dit veel spectaculairder en acrobatischer bleek. Duitsland, het moederland van het cyclo-bal, met honderden clubs en duizenden beoefenaars, werd na de 2de Wereldoorlog een tijd lang afgesloten voor andere landen. Daarom duurde het nog een tijdje vooraleer het doorbrak in die landen. Nu wordt cyclo-bal in grote mate gespeeld in Duitsland (vroeger Oost en West), Tsjechië, Oostenrijk en Zwitserland en in mindere mate in Frankrijk, België, Nederland, Denemarken, Maleisië, Hongkong, Japan en de USA. In België zou het voor de eerste keer gedemonstreerd worden tijdens de wereldtentoonstelling van 1910 en rond 1920 ontstond onze aartsriyaal SNA Gent. Enige tijd later begon men in Antwerpen, Wallonië en in enkele steden van Limburg, zoals Genk, Beringen en Leopoldsburg.

Onze club 'Blijf Jong Ieper' werd in 1973 in de schoot van de toenmalige wielertoeristen van St. Jan boven de doopfont gehouden onder voorzitterschap van de plaatselijke fietsenhandelaar Marcel Florissoone, hij specialiseerde zich in het maken van speciale fietsen uit chroom-molybdeen staal en werd wereldwijd beroemd in het cyclo-bal milieu wanneer Duitsland wereldkampioen werd op zijn fietsen.

Ik ben zo'n 21 jaar geleden in St. Jan door de microbe gebeten en ik, als 10-jarige, voor het eerst naar een toernooi mocht kijken. Enkele weken later volgde ik de trainingen met broer, neef en een paar vrienden waaronder Carl Vanieuwerkercke, bekend van TV en die trouwens toen al sportjournalist wou worden.

Toen ik 17 was werden mijn neef en ik voor de eerste keer kampioen bij de junioren, waarna we hetzelfde jaar ook geselecteerd werden voor het Europees jeugdkampioenschap te Pölsen (Oostenrijk) waar we 5de eindigden. De toenmalige Europese kampioenen zijn nu, in 2002, de vice-wereldkampioenen bij de Elite geworden.

Sinds enkele jaren train ik elke vrijdag met mijn broer en in 2001 wierp dat voor de eerste keer vruchten af, door in Genk opnieuw Belgisch Kampioen te worden maar, dan in 2de Nationale afdeling. We wonnen ook de eindrondes die ons toegang gaven om vorig seizoen in de Elite afdeling te spelen (een jongensdroom zeg maar). 2002 werd, voor ons, een beetje een afknapper want in de hoogste afdeling van België wordt er niet alleen met wielen geslagen, de eerste vier plaatsen door Gent ingenomen en wanneer je je daar in gaat mengen wordt dat zacht uitgedrukt 'niet geapprecieerd'. Zodat wij met een forfait, als protest, op de finale in eerste afdeling ons in 2003 terugtrekken in 2de nationale waar we hopen in 2003 terug Kampioen van België te worden

Geert Dewancker

Dit zijn de leden van onze club voor 2003:

Voor dit jaar zijn er momenteel 43 leden ingeschreven, enkele leden hebben hun lidmaatschap niet hernieuwd en er zijn een vijftal nieuwe leden bijgekomen. We wensen hen ook een heerlijk fietsjaar bij onze club en mogen zij zich dan ook met volle teugen genieten van onze zondagritten en organisaties. Om deze en anderen de gelegenheid te geven om mekaar te contacteren om een ritje samen te fietsen, want niets is beter dan met enkele vrienden te fietsen. Alleen is maar alleen en vooral als het tegen de wind in is.

Bailleur Reggy

Begaert Bert

Breyne Eddy

Cloet Roger

D'Alleine Thijs

De Munster Walter

Deburggraeve Johnny

Beyls Frans

Bossaert Roland

Cailliau Brecht

Coorevits John

De Munster Emiel

Debrycke Marc

Deburggraeve Kevin

Dejonghe Gilbert
Delahousse Ingrid
Deronne Jacqueline
Detru Dries
Dewancker Geert
Duthoo Pol
Mahieu Roger
Ostyn Patrick
Pattyn Stefaan
Robaeys Pedro
Van Meenen Annelies
Vandamme Marnik
Vandoolaeghe Marc
Vercaine Jean-Pierre
Vuylsteker Yves

Delaere Jhonny
Deman Johan
Deschepper Jacques
Detru José
Durnez Martin
Keirsebilck Freddy
Ostyn Thijs
Ovyn Marcel
Quartier Vincent
Schoore Noël
Van Meenen Marc
Vandenkerckhove Marnix
Vercaine Iwein
Vuylsteker Johan

Bestuurswissel:

Je hebt het reeds gemerkt in onze vorige uitgave, Jacques Deschepper heeft ontslag genomen uit het bestuur. Langs deze weg willen we Jacques bedanken voor zijn jarenlange inzet voor de club. Jacques blijft lid van de club. Hij is wel nog bereid mee te werken tijdens de organisaties van onze club, waarvoor onze gemeente dank.

Het bestuur:

Voorzitter: Marcel Ovyn
Secretaris en schatbewaarder: Jean-Pierre Vercaigen
Verantwoordelijke kledij en feestelijkheden: Noël Schoore
Verantwoordelijke gezinsfietsocht en rally's: Gilbert Dejonghe
Verantwoordelijke VTT: Yves Vuylsteker
Bestuursleden: Roger Cloet en Marnik Vandamme

Tweede nummer

Inleiding tweede nummer:

Na een viertal maanden in het nieuwe seizoen wordt het stilaan tijd om een woordje vanwege het bestuur. Beter dan, met een nieuw clubblad kan je iemand niet beter bereiken. Voor het tweede achtereenvolgend jaar komt er dan ook een zomereditie uit van ons clubblad. In deze editie het volgende, een verslag over de Ronde van Vlaanderen (lange versie) uit de mond van Yves Vuylsteker, een interview met Marnik Vandamme over zijn tweede hobby, het voorbije Weekend met de club, de barbecue, we geven een overzicht van de komende activiteiten bij de club en de stand van zaken in beide competities. Zo, 't is weer een hele brok, gelukkig zit ik met mijn voet in het gips en heb ik wat meer tijd om het allemaal op te schrijven.

De Ronde van Vlaanderen voor wielertoeristen:

Het rijden van de Ronde, is een gevolg van al onze fietsbelevissen die we reeds meegemaakt hebben. In vorige jaren hadden we reeds het parcours van de 70 km afgelegd, het jaar daarop de 140 km en in het jaar 2002 nog eens de 140 km.

Daar we alledrie (Pol, Johan en ikzelf) in de laatste jaren eens Gent-Wevelgem (220 km) uitgereden hadden en zo, reeds kennis hadden gemaakt met een lange afstand, begon het idee te groeien om eens de 260 km van de Rond van Vlaanderen te fietsen.

Alles werd op een rij gezet:

1. de laatste 140 km, die de zwaarste zijn, kenden we op onze duim.

2. voor de 120 km die erbij kwamen en die ongeveer vlak zijn moest er dus zeer veel getraind worden.
3. om dit naar behoren te doen hadden we goed weer nodig!
4. als ge er alles voor gedaan hebt moet ge dan nog het geluk hebben dat ge de dag zelf ook goed weer hebt, want 't is nog altijd begin april.

Het trainen viel geweldig mee, de woensdag reden we ongeveer 100 km en in het weekend reden we tussen de 100 km, tot op het laatst 160 km (Pol zelfs eens 200 km en dan nog alleen). Dat gaat zo als je geen vrienden hebt!!

We fietsten meestal bij vriesweer (dus open en zonnige hemel), de enige keer dat we in een (grote) druppel regen hadden was met de startrit van onze club.

Tegen 4 april hadden we elk 2000 km en meer gereden waarvan de meeste in februari en maart. Minder dan 2000 km mocht het naderhand gezien niet zijn.

We traiden vooral op een vlak parcours omdat we ondervonden dat door veel kilometers te rijden ook het bergop rijden automatisch verbeterde en we zo geen overbelasting op de spieren hadden.

Door al dat trainen kwamen we zo automatisch aan een soort aanpak die we de dag zelf zouden volgen, tot aan de bergzone gingen we te samen rijden aan een tempo van ongeveer 28 km/u, vanaf de Molenberg ging ieder zijn eigen tempo rijden. Dit zou nadien gezien inderdaad zo uitdraaien met dat verschil dat Pol en Johan de laatste 140 km te samen aflegden en dat ondergetekende alleen verder peddelde.

De dag zelve:

Vooraf gezien hadden we nog behoorlijke problemen met praktische zaken zoals: eten, drinken, kledij,...

Deze problemen waren in één keer allemaal verdwenen doordat de voorzitter van de VTT-cel, Marc Vandoolaeghe, het zag zitten om ons te voeren, gehaald de dag op afgesproken punten ons op te wachten en ons dan zaterdagochtend terug aan onze deur af te zetten (we waren de koning te rijk waarvoor nogmaals onze dank aan Marc).

Alle vier gewapend met een GSM (de oortjes zijn voor later) startten we op zaterdag 5 april om 7u35 op de grote markt van Brugge en dit van op het podium waarop 's anderendaags de profs gingen starten.

Het was zeer goed georganiseerd, over het ganse parcours hadden vrijwilligers en politie op de kruispunten post gevat zodat we bij manier van spreken nooit moesten remmen.

Het moeilijkste bij de eerste 100 km is traag rijden, want de benen zijn natuurlijk super, de laatste 100 km heb je dat probleem niet meer. In zo'n rit zit men met de fysieke inspanning, alle krachten bedelen over 260 km rijden is nog niet zo simpel.

Maar ook mentaal is het zwaar, zelf had ik twee zwarte momenten, een na 120 km, al die kasseistroken (25 km) en die heuvels (19 stuks) begonnen dan nog maar en dan na 220 km dat was na 10 uur stoepen kreeg ik het in mijn hoofd dat ik nog van mijn huis naar de zee moest rijden maar wel nog met de Leberg, de Berendries, de Tenbossestraat, de Muur van Geraardsbergen en de Bosberg die nog moest opgereden worden.

Pol (zadel gebroken) en Johan (schoenblokje defect) moesten door Marc geholpen worden (dat komt ervan om zo vlug te rijden).

Maar gelukkig en voldaan bereikten we alle drie de aankomstlijn in Ninove, Pol en Johan hadden er 10u55 over gereden met een gemiddelde van 24,2 km/u, ondergetekende reed er 11u 44 min en 25 sec op, een gemiddelde van 22,2 km/u.

De aanpak was (al zeggen we het zelf) de juiste: alle drie konden we een hoger gemiddelde gehaald hebben want eens boven op de Bosberg hebben we de laatste 12 km niet meer onder de 30 km/u gereden, maar ja, op zo een parcours tegen de limiet rijden is vragen om de man met de hamer tegen te komen en dan was het direct afgelopen, want we hadden maar één doel: Ninove bereiken.

Na een half uurtje waren we reeds behoorlijk gerecupereerd maar de echt moeheid voelden we wel in de week die volgde.

Het was plezant om 's anderendaags vanuit onze luie zetel te horen en te zien dat het de zwaarste Ronde van Vlaanderen was die ooit is gereden. Al bij al was het de moeite maar als het voor herhaling vatbaar is, is een andere vraag.

Yves Vuylstekker

De Vrije Wielertoeristen, een club waar de meeste mensen blijven:

Toen we enkele jaren terug een nieuw tijdperk instapten met de Vrije Wielertoeristen konden we niet denken dat we begin 2003 met 45 leden zouden zijn in de club. Een groot deel van de leden zijn al een tiental jaar in de club maar voor enkelen in het hun eerste jaar. Hier komen ze en ze zijn van harte welkom in de club, hopelijk zullen ze zich hier thuis voelen.

Cailliau Brecht: is nog student en woont in de De Linde 11 te Geluvelde.

D'Alleine Thijs: eveneens student woonachtig te Geluvelde Oude Komenstraat 16.

Deburggraeve Kevin: woont te Geluwe, Kleine Wervikstraat 46 en studeert nog.

Derycke Johan: werkt als conducteur bij Stevens Koeltechniek en woont te Zillebeke Meenseweg 419.

Debrycke Marc: is gepensioneerd en woont te Komen ten Brielen Vlaanderenbaan 40.

Detru Dries: is nog student en woont te Passendale Passendalestraat 16.

Timperman Frank: is metaalarbeider bij de firma Proferro te Ieper. Zijn adres: Kleine Ieperstraat 4 te Zandvoorde.

Van Meenen Annelies: is studente en woont te Zonnebeke Leege Kouter 11.

Vanacker Guido: woont te Beselare in de Lange Hesselstraat 3, hij is gepensioneerd.

Als je ziet dat er 5 studenten zijn bijgekomen, 2 gepensioneerden en 2 werkende mensen dan geeft het moed om verder te gaan want, niet alleen een bepaalde groep dicht aan maar uit de diverse leeftijdsgroepen komen mensen bij en zeker in de jongeren klasse wat er op wijst dat het wielertoerisme nog steeds niet heeft afgedaan.

Clubweekend naar Boulogne sur Mer:

De traditie wil dat onze club ieder jaar een weekend organiseert naar een plaats waar het goed is om te fietsen en, na het fietsen, eens een zorgeloze tijd door te brengen. De uitgesproken organisatoren van dienst waren opnieuw Jacques en Roland met hun echtgenotes. We hopen dat deze mensen nog lang dit zaakje willen klaren want dit is niet zo eenvoudig als het er uitziet.

Boulogne sur Mer, in de regen en in de zon:

't Is vrijdag 25 april, ik heb een halve dag verlog genomen om op tijd te kunnen vertrekken naar het weekend, ik had afgesproken met Marnik om 14u30 maar om 13u30 was hij al van de partij. Geen nood we vertrekken hier vroeger en nemen alternatieve wegen naar onze thuishaven voor het weekend Ferme Auberge de la Ratterie te Wierre-Effroy en wat voor een thuishaven volledig op de buiten en toch niet veraf van het dorp, in een prachtig decor van groen en hier en daar een hoge boom, die het parcours van de rit al deed vermoeden.

We startten via de N58 naar Armentières om daar de N42 te nemen tot ons doel.

Na de eerste indrukken konden we aan de ontdekking van de streek beginnen, een wandeling naar het dorp leek ons het meest geschikt. Een wandeling van een klein uur en we waren er, we hoorden onmiddellijk waar we moesten zijn en waar het West-Vlaams kamp was opgesteld, in een café op de hoek.

Vriendelijke mensen aldaar want, een groepje jongeren ging spontaan een tafel of twee verder zitten om ons de mogelijkheid te geven bij de groep te zitten.

Nu begonnen de duiven te vallen en na een tijdje was gans de café gevuld met West-Vlamingen. En het ging er plezierig aan toe, zodanig zelf dat we ons moesten haasten om het avondeten in la Ratterie niet te missen.

Hadden we de ganse namiddag mooi weer gehad, we konden ons nog juist reppen om droog binnen te geraken en dit voorspelde niet veel goeds voor de avond en de volgende dag. Maar eerst moesten we nog genieten van een uitgebreide maaltijd en het vertier erna.

Niemand maakte zich zorgen om de volgende dag.

De volgende dag stond het fietsen op het programma. De dag begon goed, geen regen en geen wind maar, de wolken deden niet veel goeds vermoeden. De weersvoorspellingen waren niet van het beste en iedereen was nog met een goede intentie bezig met zich voor te bereiden om zijn fietstocht te maken. Fietsen werden gemonteerd en banden geblazen, eerst nog eens lekker de voeten onder tafel steken en dan waren we weg. Het draaide echter anders uit, de eerste brokken zaten nog niet in ons keelgat of het begon te regenen en de moed van het merendeel onder ons begon weg te zakken zodanig zelfs dat iedereen zich begon af te vragen wat we de ganse dag in zo'n rotweer zouden kunnen doen. Een echter was er vast van overtuigd om die fietstocht te rijden en vroeg zich luidop af of hij dit alleen moest doen of met de groep. Het grootste deel van de groep besefte dan maar pas dat zij op fietsweekend waren en dit dan ook zouden doen, we vertrokken dus voor de rit en gekleed tegen regenweer, toch had iemand nog een grapje bij de hand en zo startten we dan toch goedgemutst voor een rit van ongeveer 100 km.

We kregen een heuvelachtige rit voorgeschoteld met 3 serieuze hellingen eentje daarvan was de Mont Violette (zo heette de uitgestippelde tocht, die we een 20-tal km volgeden). Een regenrit maar toch met zijn charmes, nu en dan een leuke band, verwisselen van remblokkjes, iemand wilde zijn fiets wegwerpen na een zoveelste platte tube. De inrichters hadden echter nog iets in petto, na $\frac{3}{4}$ van de rit gereden te hebben stopten we voor een dorstlessertje in een oud, maar mooi ingericht cafeetje en de ambiance zat er opnieuw goed in.

Bij onze thuiskomst werden we verwelkomd door diegenen die ook een goede maar natte dag hebben doorgemaakt, de meeste mensen lager wat uit te rusten op hun kamer want een wandeling kan even lastig zijn in droog als bij nat weer.

Na ons opgefrist te hebben schoven we aan de dis. De zoon des huises, Christophe Cocquerelle verraste ons nog op een optreden van een dik uur en dan zochten we moe maar voldaan onze bedstede op want, morgen volgt er opnieuw een dag.

De zondagmorgen had het weer, onze kant gekozen en na het ontbijt vertrokken we naar Audresselles, nabij Côte Opal voor een strandwandeling van een 10-tal km. Na deze gingen onze wegen uit elkaar. De andere deelnemers gingen nog eens goed eten om het weekend af te sluiten die, voor mij (2 deelnames: 1 in de regen en 1 in de zon) heel goed is meegevallen en dit vraagt om een vervolg volgend jaar want het weer speelt hier genen rol, al is het beter mooi weer.

Jean-Pierre Vercaigne

Het Geluvelds Weekend is opnieuw in zicht:

Het is weer zover, binnen een paar weken is onze grootste organisatie opnieuw aan de beurt. Dit jaar zijn de verwachtingen hooggespannen want, voor de eerste maal organiseren we een veld toer tocht. Over de organisatie een woordje uitleg.

In tegenstelling dan bij een wielertoeristentocht, is een veldtoertocht een rit door velden en paden en daarvoor hebben we in onze club een VTT-cel opgericht. Dit zijn een groep mensen onder leiding van Marc Vandoolaeghe, die deze tochten door en door kennen. Zij staan dus ook in voor deze organisatie. Hoe deze organisatie verloopt lees je hierna.

Eerst en vooral is het de bedoeling om de eerste organisatie vlekkeloos te laten verlopen op gebied van bevoorradingen, parcours, na de rit een douche gelegenheid, kleedkamers, ...

Om het geheel nog een beetje aantrekkelijker te maken werd geopteerd om een tombola te organiseren met de inschrijvingskaarten. Er zijn te winnen; 2 grote prijzen, een mountainbike en een meubelstuk. De inschrijving gebeurt op dezelfde plaats van de rit voor wielertoeristen maar, de kleedkamers en douches zijn voorzien op de speelplaats van de gemeenteschool. Een rit die door veld en bos trekt kan dus niet worden uitgerijld op de traditionele manier door middel van verf op het wegdek. Op vele plaatsen ontbreekt het wegdek en daarom zijn er bewegwijzeringen gemaakt in hout. Een nadeel aan die vorm van uitpijlen is dat deze kunnen weggenomen worden. De bevoorradingsposten moeten voorzien zijn van energiedrank, voeding en fruit en technische bijstand. Ook staan er voor het eerst bordjes naar de startplaats van aan de afrit van de autostrade.

U ziet voor deze organisatie is er nog een pak meer werk vooraf dan bij een wielertoeristentocht. Voor de ganse organisatie, op de dag zelf zullen er zo'n 25 mensen actief meehelpen. Vooral de vrouwen van de mensen van de VTT-cel brengen hier hun steentje bij door de controleposten te bemannen.

Zo, nu enkel nog de deelnemers trachten te overtuigen, daarvoor werden kosten nog moeite bespaard, affiches, strooibriefjes, e-mails, en de deelnames door onze leden aan andere manifestaties, doen ons hopen op een succesvolle start van dit gebeuren te Geluveld. De rit zelf, hij loopt over 55 of 25 km met 8,22 km onverhard op de 25 km en 19,5 km onverhard over de 55 km dit in de streek van Kruiseke en Geluwe. De 55 km loopt verder naar Passendale en Moorslede.

2de hobby van Marnik Vandamme:

Ploeteren in de modder, een ganse winter door om, dat ene prijsje en de herinnering: Marnik Vandamme is zo iemand, hij rijdt zo in de winter met de fiets naar een wedstrijd cyclocross en keert na de wedstrijd moegestreden terug huiswaarts met de fiets en een zak vol vuile koerskledij. Deze zomer op een zonnige vooravond ging ik op bezoek in de Motestraat 25 bij Marnik. De ontvangst door vrouwtje Marie-An was overweldigend, ik kreeg zowaar een volledig avondmaal voorgeschoteld. Maar nu het gesprek.

Marnik, hoe ben je op het idee gekomen om deze hobby te beginnen?

Vanaf mijn kinderjaren was ik al bezeten van de fiets en voor een paar jaren was ik ook een fervent wielertoerist bij de Wervikse club de Bristoltrappers. Op zeker ogenblik krijg ik een ongeval en sta ik voor een lange revalidatie. In die tijd kwam de microbe maar goed opsteken en ik sluit mij aan bij de Vrije Wielertoeristen van Geluveld. Het eerste jaar was het nog veel zoeken en afzien tot ik hoorde spreken dat er mensen in de club ook wedstrijden reden. Hoe verder het seizoen vorderde hoe meer ik geobsedeerd kwam van het idee om te gaan veldrijden. Eerst nog enkele malen gaan kijken naar de cross om contacten te leggen en dan heb ik het eens geprobeerd.

Een goed resultaat, hoe rap heb je dit bekomen?

Neen, in het begin was het erg lastig. De eerste keer dat ik een koers meereed had ik verdomme veel zin om enkele ronden voor het einde de strijd te staken, maar de aanmoedigingen (zo bestaat het publiek nu eenmaal op zo'n ritten) van de toeschouwers deden mij doorvechten en zo heb ik die eerste rit toch maar uitgereden.

Maar toch had je redelijke resultaten Marnik, hoe heb je dit dan gefikst?

Dit is een combinatie van fitness, krachtraining en doorzettingsvermogen. Hoe meer je dit doet hoe beter je wordt, ik heb wel een groot voordeel, ik heb lange benen en kan veel goedmaken tijdens het lopen. Massagekamers zijn er ook niet. Daarvan kom je hard en als je dan thuis komt, moe en versleten, denk je voldaan terug aan de heerlijke namiddag in de modder.

Marnik, je beste uitslag die je behaald hebt deze winter.

Mijn beste uitslag was eens een 6de plaats op 35 deelnemers, in de algemene uitslag sta ik op de 9de plaats op 43 deelnemers. Op zich is dat ik mijn eerste jaar een goed resultaat.

Ik zie dat er een punten quotering wordt gebruikt, hoe gaat dat in zijn werk?

Wel er zijn 10 startpunten te verdienen, om die punten te krijgen moet je wel 1 ronde hebben uitgereden. Verder zijn er nog punten te verdienen naargelang je aankomstplaats, de 1ste krijgt 20 punten, de 2de 19,.... Vanaf de 21ste plaats krijgt men alleen zijn startpunten.

Marnik, ik ben al 45 jaar en wil het toch eens proberen. Start ik dan bij de 25-jarigen of hoe zit dat in elkaar?

Nee, je mag starten in je leeftijdscategorie. Categorie A van 15 tot 25 jaar enz. Er zijn 6 categorieën. Als 45-jarige start je in categorie C, bent u 46 start je in categorie D.

Welnu Marnik, ik heb interesse om dit ook te doen. Wie moet ik contacteren?

Ik persoonlijk heb me ingeschreven via Christiaan Hoste (056/218937).

Marnik, nu de laatste vraag, ik ben wat nieuwsgierig. Doe je het deze winter opnieuw of....

Wel ik denk om op dezelfde trend door te gaan, daar dit mijn conditie bij de wielertoeristen goed vooruit helpt.

Marnik, bedankt voor het gesprek en veel succes toegewenst, mogen we het nog weten dat je in de eerste 3 staat genoteerd.

En de barbecue:

Op zondag 18 mei ging onze jaarlijkse barbecue door, een samenkomst voor alle clubleden. In totaal kwamen 52 leden en hun familie af op deze dag om te genieten van een namiddag samen en nadien een pint bij een gezellige babbel.

Komende activiteiten bij de club:

Over de eerste activiteit hebben we het al uitgebreid gehad in een van de vorige bladzijden. In dit hoofdstuk gaan we dieper in over de resterende organisaties.

De vierde weekorganisatie gaat door midden de grote vakantie, misschien de gelegenheid om met enkele vrienden die tocht te maken, afspraak 5 augustus.

Zondag 17 augustus staat onze jaarlijkse gezinsfietstocht op het programma, de organisatie ligt grotendeels in handen van Roger Cloet. Wiel wil helpen kan altijd met Roger afspreken. De vijfde weekorganisatie gaat door op 26 augustus, 't is dan nog geen school en de studenten zullen zich dan nog eens kunnen tonen.

Dan onze klassieker van het jaar, de rit naar Zoutenaai of De kermisrally. Verleden jaar mochten we 500 deelnemers verwelkomen. Als het weer wat meezit op zaterdag 20 en zondag 21 september kunnen we dit overtreffen.

Het jaar zit er dan bijna op en op zondag 9 november gaat dan opnieuw de algemene ledenvergadering door met inschrijving voor het nieuwe jaar.

Op zaterdag 22 november volgt dan het clubfeest.

De stand van de zondagritten en rallykampioenschap:

Dit jaar zijn we met grote verwachtingen en om iedereen tevreden te stellen gestart met het rijden in 2 groepen. Na enkele weken is gebleken dat voor sommige mensen maar 1 ding telt en dat is rijden op zondagvoormiddag en in een sfeer dat het voor de enen gemakkelijk gaat en voor de anderen moeilijk. Moeilijk gaat ook en de mensen die het te moeilijk vinden zullen na een tijd niet meer komen. Tot nog toe is het zo dat het deelnemersaantal op en neer gaat en de meesten onder ons, het wel zien zitten om nu en dan eens af te zien. Hieronder een grafiek van de ledenbezetting op zondagmorgen. Marnik Vandamme leidt de groep voor Marc Debrycke en José Detru.

Voor het rallykampioenschap, ziet de stand er op 1 juni er als volgt uit: Marc Debrycke leidt de groep met 2700 km. Veel mensen vinden het niet nodig om de lijst in te vullen of zijn niet geïnteresseerd in het kampioenschap. Jammer, hiermee is op het einde van het jaar ook een trofee mee te verdienen.

Extra editie

Inleiding extra editie:

In deze extra editie van ons clubblad een overzicht van de najaarsactiviteiten van onze club. Je vindt er niet echt een artikel over een gebeurtenis maar inschrijvingen voor sommige bijeenkomsten, een aanbod van de sponsors en de club i.v.m. extra uitrusting, het bestellen van nieuwe clubkledij, het bestuur, waar en wanneer breng ik mijn controlekaarten in en een overzicht van de resterende activiteiten van de club voor dit jaar. Zo, dit minder dik clubblad zal jullie zeker boeien en jullie in de mogelijkheid brengen om alles in de juiste banen te leiden tot het nieuwe jaar start.

Extra clubuitrusting:

Dit jaar is alles behalve slecht geweest voor onze club. Na een eerder kwakkeljaar in 2002 met tijdens onze organisaties veel slecht weer, kunnen we dit jaar rekenen op meer medewerking van de weergoden en onze sponsors. We kunnen dan ook aankondigen dat we een extraatje kunnen voorstellen.

Daarom heeft het bestuur beslist, voor diegenen die dit willen, een windjack met de sponsors erop te bestellen. Deze uitrusting komt neer op een geraamte prijs van 75 euro waarvan 1/3 dient betaald door het lid zelf. Omdat niet iedereen geïnteresseerd is dit aan te kopen is het de wens van het bestuur om de windjacks aan te schaffen voor diegenen die dit wensen. Het daarom nodig om een inschrijvingstrook binnen te brengen bij onze kledij meester Noël, en dit tegen 15 oktober, zodat alles kan besteld worden voor het nieuwe seizoen start.

Winteractiviteit:

Tijdens de laatste bestuursvergadering werd een voorstel gedaan om eens een winteractiviteit te organiseren in clubverband.

We denken aan een winterwandeling aan zee, een namiddag bowling of een fitnessnamiddag. Om een gepaste datum en de geïnteresseerden te kennen willen we op deze bladzijde deze activiteiten eens voorstellen. Ons prioriteit gaat naar een namiddag fitnissen.

Wat staat er nog te gebeuren dit jaar:

Op 9 november: algemene ledenvergadering met hernieuwing van het lidgeld.

Op 22 november: ons jaarlijks clubfeest met huldiging van de kampioenen.

Op 7 december: de algemene ledenvergadering voor BBR West-Vlaanderen met uitreiking van de West-Vlaamse trofeeën. Gaat door te Marialoop bij Meulebeke.

Bestellen extra clubkledij:

We willen eens onze kledij op tijd bestellen om ze zeker te hebben voor de start van het nieuwe seizoen. Daarom wordt er gevraagd aan de leden die nieuwe kledij wensen deze ook te bestellen bij Noël Schoore, vermeld ook of je maat gewijzigd is.

Leden die hun beginnersset nog moeten bestellen kunnen dit nu reeds doen. De beginnersset is in feite een uitrusting die je voor een prikje kan kopen en waarvan ja, als je 3 jaar lid blijft, nog een heel deel terug krijgt.

Wat met de homologatiekaarten:

Voor het binnenbrengen van de controlekaarten geldt volgende regeling:

- Deze voor Leiedal: deze breng je binnen op de Kermisrally op zaterdag of zondag 20/21 september in het Breughelhof te Geluveld.
- De BBR-kaart: deze breng je binnen op het secretariaat van de club en dit liefst tegen woensdag 15 oktober.
 1. Wie meedoet voor de West-Vlaamse medailles zorgt ervoor dat het formulier degelijk ingevuld, en een kopie van de BBR-kaart van dit jaar is meegeleverd. Zorg ervoor dat je gegevens op de kopie zijn mee gekopieerd. Formulieren zijn al een gans jaar ter beschikking in ons clublokaal de Kortekeer.
 2. Homologatie boekje km heen en terug naar een BBR rit. Deze kunnen afgegeven worden op het secretariaat voor 11 oktober. Jean-Pierre neemt ze dan mee naar Oostende om de homologatie te krijgen.
 3. Boekje kilometerkampioenschap breng je binnen samen met je BBR-kaart.

Omdat alles vlot zou verlopen zou ik vragen zich aan de voorgeschreven data te houden zodat alles op tijd kan doorgegeven worden.

Gevraagd: nieuwe bestuursleden:

In enkele jaren tijd is onze club gegroeid van 25 leden naar 45 leden. Dit brengt met zich mee dat er op gebied van secretariaat en andere, veel meer komt bij kijken dan over enkele jaren. Vroeger werden de rally's gecoördineerd door een persoon die enkel maar dit deed en het secretariaat en kas door een ander. Er is de uitgave van het clubblad, kledij, feestelijkheden, de organisatie van de zondagrritten, we denken aan een eigen website, een verantwoordelijke publiek relations, ...

Daar we veel verschillende leeftijden hebben in de club, variërend van 14 tot 65 jaar zou het interessant zijn dat, ten minsten, elke leeftijdsgroep vertegenwoordigd is binnen het bestuur en elk, in het begin, een kleine verantwoordelijkheid krijgt om zich dan in enkele jaren op te werken. De nieuwe mensen worden zeker een jaar begeleid in hun nieuwe functie.

Wie interesse heeft kan zijn naam opgeven aan een van de huidige bestuursleden.

Derde nummer

Inleiding derde nummer:

Het jaar is weeral bijna om, enkele weken geleden hebben BBR en Leiedal de organisaties afgesloten. Bij onze club was dit 13 oktober. Tijd dus om een balans op te maken van het afgelopen jaar en het laatste exemplaar van uw clubblad ligt om die reden dan nu voor u. Wat kan je dit keer verwachten in het blad: naast de traditionele artikels over de diverse klassementen, een verslag over de uitreiking van de Westhoek Trofee, een woordje hoe het Leiedal is ontstaan door de secretaris van Leiedal, een 5-tal bladzijden over de voorbije gezinsfietsstocht, een artikel over het opstarten van een website, waarvoor hebben onze leden allemaal gereden en ook een trofee behaald en een verslag over onze organisaties van het voorbije jaar.

Zo deze editie zal jullie zeker er toe aanzetten om met het wielertoerisme verder te gaan bij de Vrije Wielertoeristen.

Vooraleer te starten wil ik jullie, in naam van het bestuur, van harte een gelukkig einde jaar en een voorspoedig 2004 toewensen, zowel privé als tijdens het uitvoeren van je hobby.

De clubritten op zondag:

Het jaar van de waarheid, zoals velen dachten, we zouden in 2 groepen rijden en de eerste 20 km samen. De eerste 10 km ging het nog, maar daarna kon je al zien dat dit geen normale situatie was.

Velen verveelden zich op de fiets en anderen moesten zich reppen om mee te kunnen. Toch hebben we dit een 6-tal weken volgehouden tot er na het starten in 2 groepen er meer en meer

deelnemers van de rappe groep zich lieten uitzakken in de trage. We hebben dan maar beslist om weer samen te rijden. Het gevolg was dat mensen niet meer kwamen en diegenen die wel nog kwamen konden dikwijls het tempo niet volgen.

Enfin, ik kan er een boekje vol over schrijven (van horen zeggen, daar ik na de rit van begin mei er ook de brui heb aan gegeven) en dat doe ik liever niet.

Maar er is hoop op beterschap. Op de algemene vergadering van 9 november hoor ik toch positieve reacties om het volgend jaar anders aan te pakken en niet meer de groep uit elkaar te rijden, maar op een constant tempo, voor iedereen, te rijden met afwisselende kopmannen. We hopen maar dat deze intenties kunnen waar gemaakt worden en we volgend jaar opnieuw, als groep, ons ergens kunnen tonen. Dit om onze club, de sponsors, onze fietstochten en vooral niet te vergeten het wielertoerisme op een voorbeeldige en veilige manier te promoten.

Over dit laatste toch nog een opmerking, de lijst die in ons clublokaal ligt en die ingevuld wordt voor we vertrekken is geen show die wordt opgevoerd. Het is een document die de baankapitein van dienst moet bij zich hebben, in geval van ongeval of controle door de politie. Voorbeeld: we hebben een ongeval veroorzaakt of er een ongeval gebeurd. Zonder zo'n lijst zijn we al zeker in overtreding om ons de schade te doen betalen. Daarom: bij de start van een rit, kom binnen in het lokaal en teken bij uw naam.

De stand:

Naam	Km's	Gem	Pnt
1. Detru José	1419,2	28,58	84
2. Vandamme Marnik	1474,5	27,57	76
3. Bossaert Roland	1337,3	28,82	71
4. Deman Johan	1174,3	28,83	71
5. Pattyn Stefaan	999,29	28,81	63
6. Dewancker Geert	985	29,05	60
7. Cloet Roger	1025,2	27,93	57
8. Debrycke Marc	991,39	26,60	55
9. D'Alleine Thijs	922,52	27,57	54
10. Detru Dries	896,09	28,35	52
11. Derycke Johan	1000	27,45	51
12. Dejonghe Gilbert	858,17	27,93	51
13. Vandenkerckhove Marnix	846,29	28,00	43
14. Keirsebilck Freddy	854,01	27,31	42
15. Breyne Eddy	726,29	26,69	41
16. Cailliau Brecht	796,88	28,81	39
17. Van Meenen Marc	648,08	28,40	34
18. Vercaigne Jean-Pierre	668,39	25,72	33
19. Duthoo Pol	514	29,36	31
20. Vandoolaeghe Marc	398,42	26,12	30
21. Vuylsteker Johan	253,13	27,39	24
22. Ostyn Patrick	407,43	27,15	22
23. Schoore Noël	0	0	22
24. Bailleur Reggy	421,89	25,23	21
25. Deschepper Jacques	333	28,56	21
26. Robaeys Pedro	391	29,41	18
27. Vuylsteker Yves	346,88	28,00	17
28. Durnez Martin	209,3	26,67	16
29. Deronne Jacqueline	0	0	14

30. Beyls Frans	182	28,25	11
31. Ostyn Thijs	99,08	24,98	7
32. De Munster Walter	102	27,20	6
33. Delahousse Ingrid	61	29,00	5
34. Vanacker G	61,13	25,41	3
35. Vercaigne Iwein	61	29,00	3
36. De Munster Emiel	56	26,88	3
37. Quartier Vincent	25	25,00	2
38. Van Meenen Annelies	0	0	2
39. Ovynd Marcel	0	0	1
40. Bogaert Bert	0	0	0
40. Coorevits John	0	0	0
40. Deburggraave Kevin	0	0	0
40. Deburggraave Johnny	0	0	0
40. Delaere Johnny	0	0	0
40. Mahieu Roger	0	0	0

Gezinsfietsstocht op 17 augustus 2003:

Op 15 augustus dacht ik 'yes' nog twee maal slapen en dan is er weer de spetterende, superleuke, fantastische, adembenemende, allesovertreffende, nooit-geziene, megatoffe, een ganse-dag-durende sportieve, keileuke, in-een-lekker-kader-gereden... gezinsfietsstocht van de Vrije Wielertoeristen van Geluveld.

16 augustus, joepie nog éénmaal slapen. Ik deed het nodige om de technische paraatheid van mijn vehikel van mijn vrouwtje eens na te zien. De fysieke paraatheid van mezelf... en van mijn vrouwtje was me al gekend (grapje). Na wat sleutelwerk en wat smoetwerk (aan de fietsen) waren onze twee stalen rossen klaar voor het grote werk op 17 augustus 2003.

Op 17 augustus waren we vroeg uit de veren, want we wilden zeker niet te laat komen. We namen thuis een stevige maaltijd (want we wisten niet wat er in de loop van de dag geserveerd zou worden) teneinde onze koolhydraten op het hoogste peil te brengen om de koninginnerit tot een goed einde te brengen.

Ochtendmaal bestond uit: spaghetti, spek met eieren, drietal bananen, één meergranenbrood en druivensuikers, maaltijd aanbevolen door de meesterkok Montignac.

Om 9u30 was er verzamelen geblazen aan de Kortekeer en ik zag dat het peloton bestond uit een 40-tal deelnemers, waaronder enkele flink afgetrainde exemplaren. Na grondige inspectie van de staat van de vehikels en van de controle van de fysieke conditie van de deelnemers kregen we van de baancommissaris Gilbert groen licht voor de start.

We traptten onmiddellijk een stevig tempo, eigen aan onze club met een snelheid van 16,1569 km/u en dit via landelijke wegeltjes. Er werd nog duchtig gelachen en gepraat wat er op wees dat er nog een tandje mocht bij worden gestoken.

Ondertussen had ik vernomen dat de organisatoren (lees feestleider Roger Cloet en zijn vrouwtje Christine) op "alles" voorbereid waren moest er iets mis lopen wat betreft weer of technische mankementen. Nadat achtereenvolgens Johan, José, Roland, Marc, Walter en zijn dame en nog enkele anderen probeerden om vanaf de eerste kilometer weg te lopen, was ik me reeds moreel aan het voorbereiden voor het eerste spel dat zou komen te Moorseele.

Ondertussen had ik met mijn vingers in de neus de vroege vluchters teruggehaald (dankzij mijn koolhydraten).

Aangekomen aan de eerste halte nuttigde ik mijn eerste, tweede en derde Rodenbach van de dag. In opdracht van feestleider Roger kwam het eerste spel aan bod als zijnde: neem hamer in de hand en sla de nagel op de kop. Jadadde, niet zo simpel zulle! Nietwaar Marc? Mijn eerste klop was er alleszins een om U tegen te zeggen, want het onding (de nagel) spetterde

weg, juist ja, recht tegen mijn edele metalen en zoals je misschien al wist metaal tegen metaal, dat geeft vuurwerk. Nadat ik mijn nagel dan het hout had ingejaagd (na 125789 slagen) keek ik met voldoening naar de andere ‘stielmannen en vrouwen’. Ik zag dat enkele pittige vrouwtjes de nagel echt “op de kop sloegen”. Nadat ik Rodenbach vier en vijf soldaat had gemaakt (op peil houden van mijn koolhydraten) vertrokken we richting de Leie. Aldaar hing onmiddellijk romantiek in de lucht en ik bemerkte enkele verliefde duifjes hand in hand rijden. Nadat ik hen hierover een terecht opmerking had gegeven werd er opnieuw volgens het verkeersreglement gereden. Roger was op alles voorzien en toen het begon te regenen waren we wel juist onder de brug van de R8 zeker. En gezellig dat het daar was. Tussen de regendruppels door reden we verder richting Kortrijk en ter hoogte van het ‘Bijenhof’ (zeer gekende imker met slechts één bij!) hielden we halt voor de aperitief, de aspergeroomsoep, de kalkoenrollade, de kroketten (17-tal) en het dessert. Ondertussen werd er met geld gesmeten alsof het een lieve lust was. De bankier keek er naar en zag dat het goed was. Ondertussen had ik pint 1, 2, 3, 4 en 5 genuttigd (voor de koolhydraten zie je...). Overigens over het middagmaal, niets dan lof! Nadat ik een 35-tal vliegen had doodgeept (niet zeggen aan Michel VDB) vroeg de feestleider om terug te verzamelen en de terugtocht aan te vatten. Na een vluchtige controle van mijn stalen ros zag ik dat het vuur uit de as verdwenen was en ik de terugtocht kon aanvatten. Ik zag dat de dagteller reeds 23 km aangaf (‘k heb er in gans ’t seizoen nooit zoveel aan één stuk gereden).

De terugweg was best leuk. Er waren geen ontsnappingen te melden. ’t Was wind op kop en we reden in waaiers aan gemiddelde snelheid van 16,1570 km/u. Ter hoogte van een basketring, ik vermoed te Dadizele had de feestleider er niets beter op gevonden om aldaar spel 3 af te werken. Ikzelf heb er aldaar 0 ballen in gejaagd. Ik moet eerlijkheidshalve bekennen dat ik aldaar niet veel talent heb ontdekt op het gebied van basket. Nadat de punten genoteerd waren (voor mij was dit vlug gedaan) ging de fietstocht verder richting Geluveld via landelijke wegen. Bij de terugkomst aan de Kortekeer waren er geen valpartijen, platte banden, pijnlijke billen en/of konten, verloren gelopen kinderen, weggesmeten pullen te melden.

De feestleider had nog iets speciaals in petto: boogschieten als spel vier. Na de deskundige uitleg van Patrick Syx en Hans van Bockstael (waarvoor onze welgemeende dank) mochten we allen een boogje spannen (sommigen kunnen dat zeer goed) en een pijltje afvuren (voor de cupido’s onder ons).

Gelukkig had de feestleider voorzien dat de vliegtuigroutes boven de Kortekeer tijdelijk afgeleid werden via Kruiseke. We mochten zelf aan de lijve ondervinden dat boogschieten niet zo simpel is. Ondertussen had ik Leffe 1, 2 en 3 genuttigd en een welgekomen boterhammetje met kaas (bedankt aan de bereidsters) verorberd.

Mijn koolhydratenniveau was plotseling naar een bedenkelijk laag peil gezakt dat het tijd was om huiswaarts te keren, aldus volgens mijn vrouwtje. O ja, de winnaar van de gezinsfietstocht bij de heren was José en bij de dames was de winnares Ingrid. Aan de inrichters van de fietstocht een dikke proficiat... en nog 365 keer slapen en het is weer van dadde.

Het kilometerkampioenschap 2003:

1. Vandamme Marnik	6223 km
2. Deburggraeve Johnny	12885 km (haalden geen 75% van clubritten)
3. De Munster Emile	11504 km
4. Deschepper Jacques	10642 km
5. Debrycke Marc	10423 km
6. Dejonghe Gilbert	8898 km

7. Deburggraeve Kevin	8350 km
8. Vercaigne Jean-Pierre	6995 km
9. Delahousse Ingrid	3967 km
10. Van Meenen Marc	1055 km
11. Van Meenen Annelies	530 km